

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no. 1595/20 ve diğer 238 başvuru-
ekteki listeye bakınız)

KARAR

Madde 7 • Kanunsuz suç olmaz (*Nullum crimen sine lege*) • Kanunsuz ceza olmaz (*Nulla poena sine lege*) • Madde 6 § 1 (cezai) • Adil yargılanma • Suçun maddi ve manevi kurucu unsurları bireyselleştirilmiş bir şekilde usulüne uygun olarak belirlenmeden şifreli mesajlaşma uygulaması Bylock kullanımının belirleyici dayanak olarak ele alındığı silahlı terör örgütü üyeliğine ilişkin mahkûmiyet • *Yüksel Yalçınkaya / Türkiye* [BD] kararında, özellikle yerel mahkemelerin ByLock kullanımını nitelendirmesinden ve yargının ByLock kanıtları karşısında benimsediği tek tip ve küresel yaklaşımdan kaynaklanan ihlal tespitinden ayrılmak için bir neden olmaması

Madde 41 • *Yüksel Yalçınkaya / Türkiye* [BD] kararında yer alan ihlallerin tespiti, maruz kalınan manevi zarar için yeterli adil tazmin ve talep edilmesi halinde, başka benzer ihlallerin önlenmesi veya giderilmesi için gerekli olabilecek genel tedbirler saklı kalmak kaydıyla, talep üzerine ceza yargılamasının yenilenmesi, mağduriyetin giderilmesi için en uygun yol yaklaşımının uygulanması • Bu tür takip başvurularına ilişkin olarak masraf ve giderler için herhangi bir karar verilmesine gerek görülmemesi

Yazı İşleri Müdürlüğü tarafından hazırlanmıştır. Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

STRAZBURG

22 Temmuz 2025

İşbu karar, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde öngörülen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir. Bazı şekli değişikliklere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2025. Bu gayriresmi çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Demirhan ve Diğerleri / Türkiye davasında,

Başkan

Arnfinn Bårdsen,

Hâkimler

Saadet Yüksel,

Tim Eicke,

Jovan Ilievski,

Oddný Mjöll Arnardóttir,

Gediminas Sagatys,

Stéphane Pisani,

ve *Bölüm Yazı İşleri* Müdürü Hasan Bakırcı'nın katılımıyla Daire olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

239 Türk vatandaşının ("başvuranlar") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca, ekli tabloda belirtilen çeşitli tarihlerde Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine yapmış olduğu başvuruları (no. 1595/20 ve diğer 238 başvuru),

Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi (adil yargılanma hakkı) ve 7. maddesi (kanunsuz ceza olmaz) kapsamındaki şikâyetlerin Türk Hükümetine ("Hükümet") bildirilmesine ilişkin kararı,

ve tarafların gözlemlerini dikkate alarak;

1 Temmuz 2025 tarihinde yapılan kapalı müzakerelerin ardından,

Aynı tarihte kabul edilen aşağıdaki kararı vermiştir:

GİRİŞ

1. Dava, başvuranların Türk makamları tarafından silahlı bir terör örgütü olarak tanımlanan ve Türkiye'de 15 Temmuz 2016 tarihinde meydana gelen darbe girişiminin ardında olduğu makamlarca değerlendirilen Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması ("FETÖ/PDY") üyeliğinden

mahkûm edilmelerine ilişkindir. Mahkumiyetler, yerel mahkemelerin FETÖ/PDY üyelerinin münhasır kullanımı için tasarlandığına hükmettiği “ByLock” adlı şifreli mesajlaşma uygulamasının başvuranlar tarafından kullanılmasına dayandırılmıştır.

OLAYLAR

2. Başvuranların listesi ekte yer almaktadır. Başvuranların bazıları, isimleri de listede yer alan avukatlar tarafından temsil edilmiştir.

3. Hükümet ise kendi görevlisi olan Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanı Abdullah Aydın tarafından temsil edilmiştir.

4. Dava konusu olaylar, taraflarca ileri sürüldüğü şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

I. DAVANIN ARKA PLANI

5. 2016 yılında 15 Temmuz’u 16 Temmuz’a bağlayan gecede, Türk Silahlı Kuvvetlerinde bulunan ve kendilerini “Yurtta Sulh Konseyi” olarak adlandırılan bir grup, demokratik yollarla seçilen Meclisi, Hükümeti ve Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı’nı devirme amacıyla askeri bir darbe girişiminde bulunmuştur.

6. Darbe girişimi sırasında, azmettiricilerinin kontrolü altındaki 8.000’den fazla asker, Meclis binası ve Cumhurbaşkanlığı da dâhil olmak üzere çeşitli stratejik Devlet binalarını bombalamış; Cumhurbaşkanının kaldığı otele ve Başbakanın seyahat ettiği konvoyu saldırıda bulunmuş; Genelkurmay Başkanı ve bir dizi üst düzey generali rehin almış; birçok kamu kurumunu saldırıp buraları ele geçirmiş; televizyon stüdyolarını ele geçirmiş; tanklar ve zırhlı araçlarla İstanbul Boğazı üzerindeki köprüleri ve İstanbul’daki hava alanlarını kapatmış ve darbe teşebbüsüne karşı çıkmak için sokaklara çıkan göstericilere ateş açmıştır. Hükümet tarafından sağlanan

bilgilere göre, söz konusu gece siviller dahil 253 kişi hayatını kaybetmiş ve 2.740 kişi yaralanmıştır. Hükümet ayrıca darbe girişimi sırasında F-16 savaş uçakları ve helikopterler dahil olmak üzere yaklaşık 70 askeri uçak, 3 gemi, 74 tank dahil olmak üzere 246 zırhlı araç ve yaklaşık 4.000 hafif silahın kullanıldığını belirtmiştir.

7. Askeri darbe girişiminden bir gün sonra, ulusal makamlar Pennsylvania'da (Amerika Birleşik Devletleri) yaşayan bir Türk vatandaşı olan ve Türk Makamları tarafından FETÖ/PDY olarak adlandırılan örgütün lideri olan Fetullah Gülen ile bağlantılı bir ağı suçlamışlardır. Yetkililer, darbe girişiminin sorumluluğunu Türk Silahlı Kuvvetlerine sızmış FETÖ/PDY üyelerine yüklemiştir.

8. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Soruşturma Bürosu 16 Temmuz 2016 tarihinde darbe girişimine yönelik olarak cezai soruşturma başlatmıştır. Bu soruşturma çerçevesinde hareket eden bölge savcılıkları, darbe girişimine karıştığı şüphelenilen kişilerin yanı sıra FETÖ/PDY ile bağlantısı olduğu şüphelenilen kişiler hakkında da cezai soruşturma başlatmıştır.

9. Hükümet 20 Temmuz 2016 tarihinde, 21 Temmuz 2016 tarihinden itibaren doksan günlük bir süre için olağanüstü hâl ilan etmiş ve bu süre daha sonra yedi kez, her seferinde doksan günlük sürelerle uzatılmıştır.

10. Türk makamları, 21 Temmuz 2016 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterini bilgilendirerek Sözleşme'nin 15. maddesi uyarınca derogasyon ilan edildiğini bildirmişlerdir (bk. aşağıda 22. paragraf; *Yüksel Yalçınkaya / Türkiye* [BD], no. 15669/20, § 205, 26 Eylül 2023).

11. Olağanüstü hâl 18 Temmuz 2018 tarihinde sona ermiştir.

12. Mevcut başvuruların iç hukuktaki geniş kapsamlı arka planı ve bağlamı *Yüksel Yalçınkaya* ([BD], no. 15669/20, §§ 10-22 ve 108-40) kararında Büyük Daire tarafından ortaya konulmuştur.

II. BAŞVURANLARIN MAHKÛMİYETİ

13. Yukarıda 8. paragrafta belirtildiği üzere, ülke genelindeki savcılıklar darbe girişiminin ardından FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğu şüphelenilen kişiler hakkında geniş çaplı soruşturmalar başlatmıştır. Bu bağlamda, somut başvurular hakkında FETÖ/PDY üyeliği şüphesi nedeniyle cezai soruşturma başlatılmış ve daha sonra Türk Ceza Kanunu’nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca kendilerine silahlı terör örgütü üyeliği suçu isnat edilmiştir.

14. Başvurular çeşitli tarihlerde FETÖ/PDY üyeliği suçundan mahkûm edilmiş ve bu mahkûmiyet kararları bölge temyiz mahkemeleri ve Yargıtay tarafından onanmıştır. Mahkûmiyetler belirleyici olarak yerel mahkemelerin yalnızca FETÖ/PDY üyeleri tarafından kullanıldığını hükmettiği şifreli mesajlaşma uygulaması “ByLock’u” kullandıkları iddiasına dayandırılmıştır (bu konuyla ilgili Yargıtayın “dönüm noktası niteliğindeki kararları” için bk. yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 155-65). Yerel mahkemeler ve yetkililer, ByLock uygulamasının kullanıldığına dair delilin, Ceza Kanunu’nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca mahkûmiyet için tek başına yeterli olduğu kanaatine varmışlardır (*Yüksel Yalçınkaya*, § 257).

15. Başvuruların ByLock kullanımları, soruşturma makamları tarafından Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) tarafından Litvanya’da bulunan mesajlaşma uygulamasının ana sunucusundan elde edilen ByLock verileri üzerinde yapılan incelemeler sonucunda tespit edilmiştir. Bu veriler, yetkililerin başvuruların ByLock kullanıcı kimlikleri, uygulamanın kullanıldığı cihazların telefon (veya IP) numaraları ve IMEI numaraları, uygulamanın sunucusuna ilk bağlanma tarihi ve tespit edilen toplam bağlantı sayısı hakkında bilgi edinmelerini sağlamıştır (*Yüksel Yalçınkaya*, §§ 34, 55, 78 ve 80). Bu bilgi, Bilgi ve İletişim Teknolojileri Kurumu (“BTK”) tarafından temin edilen ve Türkiye’den ByLock IP’lerine yapılan bağlantıları gösteren internet trafiği verileri (CGNAT verileri olarak da bilinir) (*Yüksel Yalçınkaya*, §§ 119, 120, 177 ve 319) ve başvuruların kullandığı GSM

hatlarına ait HTS (Arama Trafığı Tarihçesi) kayıtları (Yüksel Yalçınkaya, § 80) ile karşılaştırılarak doğrulanmıştır.

16. Başvuranlara karşı diğer deliller, var ise, ByLock kullandığını itiraf etmesi, bu uygulamanın kullanıldığını doğrulayan şifresi çözülmüş mesaj içeriği veya bu kullanımı doğrulayan tanık ifadeleri; FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğu düşünülen bir sendika, dernek ve/veya vakfa üyeliği; FETÖ/PDY ile bağlantılı kurum, kuruluş veya şirketlerde istihdam ve/veya üyelik veya bu istihdama ilişkin tanık ifadeleri; yetkililer tarafından FETÖ/PDY'nin finansal yapısının bir parçası olarak kabul edilen Bank Asya'daki hesap hareketleri; FETÖ/PDY yanlısı yayınlar veya diğer görsel-işitsel materyallerin bulundurulması; FETÖ/PDY tarafından organize edildiği düşünülen gezilere katılım ve Türkiye'ye giriş ve çıkış kayıtları; FETÖ/PDY ile bağlantılı vakıflara yapılan bağışlar; FETÖ/PDY'yi desteklediği düşünülen çeşitli gösterilere katılım; örgütü destekleyen sosyal medya paylaşımları; FETÖ/PDY öğrenci evlerinde veya yurtlarında ikamet etme; örgütün diğer üyeleriyle iletişim kurmak için Kakao Talk veya Eagle gibi diğer mesajlaşma uygulamalarının kullanılması ve aynı suçtan yargılanan diğer kişilerle iletişimi gösteren HTS kayıtlarıdır. Bazı başvurular yönünden, ByLock üzerinden yapılan şifresi çözülmüş iletişimin içeriğini de içerebilecek ayrıntılı ByLock bulguları ve değerlendirme raporlarının dava dosyalarına sunulmasını beklemeden, iletişimin niteliği ve içeriği ne olursa olsun, bu uygulamanın kullanıldığına dair tespitlerin mahkûmiyet için yeterli olduğu gerekçesiyle haklarında mahkûmiyet kararı verilmiştir.

17. Başvuranlar tarafından Anayasa Mahkemesine karşı mahkûmiyetlerine ilişkin olarak yapılan bireysel başvurular, bu konudaki Yargıtay'ın emsal niteliğindeki kararlarını onaylayan içtihadına dayanarak, ilgili mahkeme tarafından kabul edilemez olduğu gerekçesiyle kısa karar yoluyla reddedilmiştir (Yüksel Yalçınkaya, §§ 169-88).

III. MAHKEMENİN *YÜKSEL YALÇINKAYA / TÜRKİYE* DAVASINDAKİ KARARI

18. Mahkemenin Büyük Dairesi 26 Eylül 2023 tarihinde *Yüksel Yalçinkaya* davasına (yukarıda anılan) ilişkin olarak bir karar almıştır. Dava, eski bir öğretmen olan başvuranın Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca FETÖ/PDY üyeliği nedeniyle mahkûm edilmesine ilişkindir. Mahkûmiyet kararı, başvuranın ByLock uygulamasını kullanmasına dayanılarak verilmiştir. Başvuran aleyhindeki diğer deliller arasında, Bank Asya hesabı kullanması ve FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğu düşünülen bir sendikaya ve bir derneğe üye olması yer almaktaydı.

19. Mahkeme, bu kararda esasen, başvuranın mahkumiyetinin, Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen ilgili suçun tüm unsurlarının varlığının (özellikle zihinsel unsur) bireyselleştirilmiş bir şekilde usulüne uygun olarak tespit edilmeden, iç hukukun gerekliliklerine ve Sözleşme'nin 7. maddesinin korumasının temelini oluşturan kanunilik ve öngörülebilirlik ilkelerine aykırı olarak verildiğini tespit etmiştir (*Yüksel Yalçinkaya*, § 267). Bu bağlamda, Mahkeme, ByLock kullanımı teknik olarak isnat edilen suçun maddi unsurlarından (*actus reus*) biri olmamasına rağmen, ulusal mahkemelerin, sadece ByLock kullanımını, bilerek ve isteyerek silahlı bir terör örgütüne üye olmak şeklinde yorumlandıklarına dikkat çekmektedir. Mahkeme bu nedenle, yerel mahkemeler tarafından ilgili iç hukukun öngörülemez ve geniş yorumunun Sözleşme'nin 7. maddesini ihlal ettiğine karar vermiştir (*Yüksel Yalçinkaya*, §§ 267-72). Mahkeme, diğer hususların yanı sıra, esas olarak başvuranın ilgili madde hükmünün garantilerine uygun olarak yürütülen yargılama sürecinde aleyhindeki temel delile (ByLock verileri) etkili bir şekilde itiraz edememesi ve iç hukuk mahkemelerinin, özellikle ByLock'un münhasıran örgütsel bir iletişim aracı olarak nitelendirilmesi konusunda, kararlarını yeterli ve ilgili gerekçelerle

desteklememesi nedeniyle, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir (*Yüksel Yalçınkaya*, §§ 273-356).

20. Bireysel telafi edici tedbirler ile ilgili olarak, Mahkeme iç hukukta izin verilen ceza yargılamasının yeniden açılmasının, tespit edilen ihlallere son verme kapsamında en uygun yol olacağına karar vermiştir (*Yüksel Yalçınkaya*, § 425). Ancak Mahkeme, Türk makamlarının, Sözleşme'nin 7 ve 6 § 1 maddesi uyarınca ihlale yol açan sistematik sorunu, özellikle de iç mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin yaklaşımını ele almak için uygun genel tedbirler alması gerektiğine de hükmetmiştir. Bu bağlamda, Mahkemenin önünde, ByLock kullanımı nedeniyle FETÖ/PDY üyeliği suçlamasıyla ilgili olarak 7. madde ve/veya 6 § 1 maddesi uyarınca benzer şikâyetlerin yer aldığı 8.000'den fazla başvuru bulunduğunu belirtmiştir (bundan sonra "takip başvuruları" olarak anılacaktır). *Yüksel Yalçınkaya* kararında (yukarıda anılan) tespit edilen hatalar, Türk makamları tarafından, ilgili ve mümkün olduğu ölçüde, daha geniş bir ölçekte, yani *Yalçınkaya*'nın spesifik davasının ötesinde ele alınmasını gerektirmektedir (*Yüksel Yalçınkaya*, §§ 413-18).

İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMA

I. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMA

21. İlgili iç hukuk ve uygulamaya ilişkin bilgiler *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan, §§ 141-93) kararında bulunabilir.

II. TÜRKİYE'NİN DEROGASYON BİLDİRİMİ

22. Avrupa Konseyi nezdinde Türkiye Daimî Temsilcisi 21 Temmuz 2016 tarihinde, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine derogasyon bildirimi göndermiştir (derogasyon bildiriminin metni için bk., yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, § 205).

23. Derogasyon bildirimi, olağanüstü halin sone ermesinin ardından 8 Ağustos 2018 tarihinde geri çekilmiştir.

HUKUK

I. BAŞVURULARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

24. Mahkeme, başvuruların konuları bakımından benzer olduklarını göz önünde bulundurarak, bunları tek bir kararda müştereken incelemeyi uygun görmektedir.

II. TÜRKİYE’NİN DEROGASYONU İLE İLGİLİ İLK SORU

25. Öncelikle, Hükümet, başvuruların Avrupa Konseyi Genel Sekreterine Sözleşme’nin 15. maddesi uyarınca 21 Temmuz 2016 tarihinde bildirilen derogasyon dikkate alınarak incelenmesi gerektiğini vurgulamıştır (benzer argümanlar için bk. yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 208 ve 209). Sözleşme’nin 15. maddesi aşağıdaki gibidir:

“1. Savaş veya ulusun varlığını tehdit eden başka bir genel tehlike halinde her Yüksek Sözleşmeci Taraf, durumun kesinlikle gerektirdiği ölçüde ve uluslararası hukuktan doğan başka yükümlülüklerle ters düşmemek koşuluyla, bu Sözleşme’de öngörülen yükümlülüklerle aykırı tedbirler alabilir.

2. Söz konusu hüküm, meşru savaş fiilleri sonucunda meydana gelen ölüm hali dışında 2. maddeye, 3. ve 4. maddeler (fıkra 1) ile 7. maddeye aykırı tedbirlere cevaz vermez.

3. Hükümleri askıya alma hakkını kullanan her Yüksek Sözleşmeci Taraf, alınan tedbirler ve bunları gerektiren nedenler hakkında Avrupa Konseyi Genel Sekreteri’ne tam bilgi verir. Bu Yüksek Sözleşmeci Taraf, sözü geçen tedbirlerin yürürlükten kalktığı ve Sözleşme hükümlerinin tekrar tamamen geçerli olduğu tarihi de Avrupa Konseyi Genel Sekreteri’ne bildirir.”

26. Mahkeme, askeri darbe girişimi ile ilgili birçok davada, bu girişimin Sözleşme’nin anlamı dâhilinde “ulusun varlığını tehdit eden genel bir

tehlike” teşkil ettiği ve Sözleşme’nin 15 § 3 maddesinde öngörülen formalitelerin Türk makamları tarafından yerine getirildiği sonucuna varıldığını belirtmektedir (örneğin, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, § 212 ve burada atıfta bulunulan diğer kararlar). Mahkeme, somut davada söz konusu tespitten ayrılmasını gerektirecek herhangi bir durum görmemektedir. Başvuranlar hakkında alınan belirli uygulamaların durumun kesinlikle gerektirdiği ölçüde olup olmadığı ve davalı Devletin uluslararası hukuk kapsamındaki diğer yükümlülükleriyle uyumlu olup olmadığı hususları, ilgili şikâyetlerin esası hakkında yapılacak inceleme kapsamında değerlendirmeye alınacaktır (bk. *Mehmet Hasan Altan / Türkiye*, no. 13237/17, § 94, 20 Mart 2018 ve yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, § 213; ayrıca bk. aşağıda 45. paragraf).

III. SÖZLEŞMENİN 7 VE 6 § 1 MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

27. Başvuranlar, FETÖ/PDY üyeliği nedeniyle Ceza Kanunu’nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca yargılanmalarının ve mahkûm edilmelerinin, Sözleşme’nin 7. maddesinde yer alan “kanunsuz ceza olmaz” ilkesini ve 6 § 1 maddesi kapsamında adil yargılanma hakkını ihlal ettiğinden şikâyet etmişlerdir. Söz konusu maddelerin ilgili kısımları şu şekildedir:

7. Madde

“1. Hiç kimse, işlendiği zaman ulusal veya uluslararası hukuka göre suç oluşturmayan bir eylem veya ihmalden dolayı suçlu bulunamaz. Aynı biçimde, suçun işlendiği sırada uygulanabilir olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.

...”

6. Madde

“1. Herkes davasının, (...) cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamaların esası konusunda karar verecek olan, (...) yasalarla kurulmuş [bir] mahkeme tarafından, (...) adil bir şekilde (...) görülmesini isteme hakkına sahiptir.”

A. Kabul edilebilirlik hakkında

28. Mahkeme, bu şikâyetin, açıkça dayanaktan yoksun ya da Sözleşme’nin 35. maddesinde sıralanan gerekçeler kapsamında kabul edilemez olmadığını kaydetmektedir. Dolayısıyla, şikâyetlerin kabul edilebilir olduğu beyan edilmelidir.

B. Esas Hakkında

1. Tarafların Beyanları

29. Başvuranlar esas olarak, Mahkeme önünde, silahlı terör örgütü üyeliği nedeniyle mahkûmiyetlerinin Sözleşme’nin 7. maddesi uyarınca öngörülebilir olmadığı hususunda şikâyet etmişlerdir. Başvuranlar bu bağlamda, mahkûmiyetlerinin temelini oluşturan eylemlerin ilgili zamanda yasal olduğunu iddia etmişlerdir. Başvuranları ilgili eylemlerden dolayı cezai olarak sorumlu tutmak ve ByLock kullanımının silahlı terör örgütü üyeliği suçunun tüm unsurlarını tek başına karşıladığına karar vermek, ilgili kanunların geniş ve keyfi bir şekilde yorumlanması anlamına gelmiş ve Sözleşme’nin 7. maddesinde yer alan kanunsuz ceza olmaz ilkesini ihlal etmiştir. Başvuranlar ayrıca, Sözleşme’nin 6 § 1 maddesi uyarınca, ByLock verilerinin toplanması ve delil olarak kabul edilmesinde çeşitli usulsüzlükler olduğu, bu verilere itiraz etmede karşılaşılan zorluklar ve mahkemelerin bu delillere karşı verdikleri kararların gerekçelerinin yetersizliği nedeniyle yargılamalarının adil olmadığını iddia etmişlerdir.

30. Daire (İkinci Bölüm) tarafından davalı Devlete somut başvurular hakkında bildirimde bulunulduğunda, Devlete, Mahkemenin ilke olarak bu

başvurular hakkında herhangi bir görüş talep etmediği, zira ortaya konulan meselelerin *Yüksel Yalçınkaya* davasında (yukarıda anılan, §§ 237-356) Mahkemenin tespitleri ile yerleşik içtihat konusu olduğu bildirilmiştir. Bununla birlikte, Hükümete, diledikleri takdirde, başvuranların 7 ve 6 § 1 maddesi kapsamındaki şikâyetlerine ilişkin görüşlerini, bu görüşlerin esas olarak başvuruların olgusal yönlerine atıfta bulunması ve Mahkeme tarafından halihazırda karara bağlanmış ön itirazlar veya hukuki meselelere atıfta bulunmaması kaydıyla sunma seçeneği olduğu bildirilmiştir. Hükümetin görüşleri alındıktan sonra, bu görüşler bilgi verme kapsamında başvuranlara iletilmiştir. İncelenen hukuki meselelerin niteliği göz önüne alındığında ve bu meselelerin Mahkemenin yerleşik içtihatlarının konusu olduğu anlaşıldığından, başvuranlara yanıt olarak yazılı görüş sunmaları gerekmediği bildirilmiştir.

31. Hükümet, görüşünde, öncelikle, mevcut başvurular Mahkemenin yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında ele alınan meselelerle benzer hususlar içerdiği gerekçesiyle kendilerine bildirilmiş olsa da, Mahkemenin söz konusu karardaki değerlendirmelerinin yalnızca o davaya özgü olay ve olgulara ilişkin olduğunu belirtmiştir. Bu nedenle, Mahkemenin anılan kararda vardığı sonuçları mevcut başvurulara genellemekten kaçınması gerektiğini, aksi takdirde bu başvuruların kendine özgü koşullarının göz ardı edilmesi riskinin ortaya çıkacağını ileri sürmüş ve Mahkemeyi, her bir başvuran hakkında yürütülen ceza yargılamasını kendi özel koşulları çerçevesinde değerlendirmeye davet etmiştir.

32. Hükümet, bu bağlamda, mevcut başvurulara konu mahkûmiyet kararlarının yalnızca başvuranların ByLock uygulamasını kullanmalarına dayanmadığını, bunun yanı sıra yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında (bk. yukarıda 14. paragrafta belirtilen deliller) değerlendirilmemiş olanlar da dâhil olmak üzere başka pek çok delilin de mevcut olduğunu vurgulamıştır. Hükümet, söz konusu delillerle doğrudan temas halinde bulunan ulusal mahkemelerin, başvuranların silahlı terör örgütüne üye oldukları hususunu,

her bir başvuranın kendi dosyasında yer alan tüm unsurların titizlikle değerlendirilmesi sonucunda tespit ettiklerini belirtmiştir. Hükümet, bu nedenle, yalnızca yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararındaki tespitlere dayanan yüzeysel ve klişe bir incelemeden kaçınılması adına, Mahkemenin ulusal makamlarca yapılan bireyselleştirilmiş değerlendirmeleri dikkate alması gerektiğini ifade etmiştir.

33. Hükümet, özellikle başvuruların ByLock kullanımına ilişkin delillere belirleyici ağırlık verilmesi sonucunda Sözleşme'nin 7. maddesi ile 6. maddesinin 1. fıkrası kapsamında ileri sürdükleri şikâyetler bakımından, büyük ölçüde yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* davasında Büyük Daire önünde ileri sürülenlerle aynı argümanlara (bk. §§ 227-236 ve 289-299) dayanarak söz konusu şikâyetlere itiraz etmiştir. Özellikle, Hükümet, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında, ulusal yargı mercilerinin ByLock kullanımına ilişkin yaklaşımlarının, yani ByLock kullanımının tek başına silahlı terör örgütü üyeliği suçunun maddi ve manevi unsurlarını kanıtlayan bir olgu olarak kabul edilmesinin, Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin geniş yorumlanması anlamına geldiğini belirten Mahkemenin bu konudaki değerlendirmesine katılmadığını belirtmiştir. Hükümetin görüşüne göre,

“... bir kişinin, tüm teknik zorluklara rağmen yalnızca FETÖ/PDY tarafından kullanılan ByLock adlı mesajlaşma uygulamasını indirip kullandığı tespit edilmişse, bu durumun söz konusu kişinin örgütün iradesine tamamen tabi olduğunu ve dolayısıyla silahlı terör örgütünün bir üyesi olduğunu; böylelikle ceza sorumluluğunun doğması için gerekli olan manevi bağın da mevcut olduğunu gösterdiğinin ulusal mahkemeler tarafından kabul edilmesi mümkündür.”

34. Hükümet, ayrıca, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararındaki (§§ 98 ve 107) durumdan farklı olarak, başvurularla ilgili ayrıntılı ByLock tespit ve değerlendirme raporlarının (bunlardan bazıları uygulama üzerindeki çözümlenmiş iletişim içeriklerini de içermektedir) dava dosyalarına eklendiğini ve başvuruların ByLock kullanımına ilişkin olarak yetkili

makamlarca elde edilen tüm bilgilere ve hazırlanan tüm raporlara erişim sağladıklarını vurgulamıştır.

2. Mahkemenin Değerlendirmesi

35. Mahkeme, başvuranların tümünün ByLock uygulamasını kullandıklarının tespit edildiğini ve taraflar arasında bu konuda bir uyuşmazlık bulunmadığını belirtir. Ayrıca, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında (§§ 257 ve 262-271) ayrıntılı biçimde incelendiği üzere, FETÖ/PDY üyeliğinin tespitinde söz konusu uygulamanın kullanımına ulusal mahkemelerce atfedilen ispat değeri konusunda da taraflar arasında bir anlaşmazlık bulunmamaktadır. Bununla birlikte, mevcut başvuruları yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* davasından ayıracak ve Mahkemenin Sözleşme'nin 7. maddesi ile 6. maddesinin 1. fıkrası kapsamında farklı bir sonuca varmasını gerektirecek herhangi bir unsurun somut dava dosyalarında bulunup bulunmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

35. Mahkeme, Hükümetin de belirttiği üzere, bazı başvurular hakkındaki delillerin, yukarıda 16. paragrafta da belirtildiği gibi, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında tartışma konusu olmayan unsurlar içerdiğini ifade eder. Bununla birlikte, Mahkeme, sunulan tüm bilgi, belge ve argümanları inceledikten sonra, aşağıda belirtilen gerekçelerle, mevcut davada yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında varılan sonuçlardan ayrılmayı gerektirecek herhangi bir neden bulunmadığı kanaatine varmıştır.

36. Bu bağlamda, Mahkeme, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında Sözleşme'nin 7. maddesi ile 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiği yönündeki tespit, özellikle ulusal mahkemelerce ByLock kullanımına ilişkin olarak yapılan nitelendirmeden ve Türk yargısının ByLock deliliyle ilgili olarak benimsediği yeknesak ve genel yaklaşımdan kaynaklandığını belirtir (aynı karar, §§ 364, 413 ve 414). Bu yaklaşıma göre, ByLock kullandığı ulusal mahkemelerce tespit edilen herkes, ilke olarak, Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası uyarınca, yalnızca bu duruma

dayanılarak silahlı terör örgütü üyeliği suçundan mahkûm edilebilmektedir. Zira ilgili suçun tüm unsurlarının sanığın ByLock kullanımıyla ortaya çıktığı değerlendirilmiştir (aynı karar, § 262). Ulusal mahkemenin yorumu, uygulamada, yalnızca ByLock kullanmış olmanın, kişinin bilerek ve isteyerek bir silahlı terör örgütünün üyesi olmasıyla eşdeğer tutulduğu şeklinde bir etki yaratmıştır (aynı karar, § 267).

37. Dolayısıyla, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında (§ 414) da vurgulandığı üzere, söz konusu davada Sözleşme'nin 7. maddesi ile 6. maddesinin 1. fıkrasının ihlal edildiği yönündeki tespiti yol açan durum, münferit bir olaydan veya sadece o davaya özgü olayların gelişiminden kaynaklanmamıştır. Aksine, bu durumun, çok sayıda kişiyi etkilemiş olan ve hâlen etkileyebilecek nitelikteki sistemsal bir sorundan kaynaklandığı kabul edilmelidir. Bu durum, Mahkemenin yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararının ardından davalı Hükûmete 5.000 benzer başvurunun bildirilmiş olduğu ve binlercesinin daha Mahkeme önünde birikmeye devam ettiği gerçeğiyle de ortaya konulmaktadır.

38. Mahkeme, bazı başvurular bakımından, Yargıtay içtihadında öngörüldüğü şekilde (aynı karar, § 184), faaliyetlerinin sürekliliği, çeşitliliği ve yoğunluğu ile örgüt hiyerarşisine olan bağlılıkları nedeniyle FETÖ/PDY ile organik bağlarını tek başına veya bir bütün olarak ortaya koyabilecek ve dolayısıyla isnat edilen suçtan mahkûm edilmelerini gerektirecek başka delillerin bulunabileceğini göz ardı etmemektedir. Ancak, Hükümetin beyanlarında da teyit edildiği üzere (bk. yukarıda 33. paragraf), ByLock kullanımının tespiti, mesajların içeriği, mesajlaşmanın kimlerle yapıldığı ya da dosyada başka herhangi bir delilin bulunup bulunmadığı hususlarından bağımsız olarak, tek başına, iç hukukta tanımlanan silahlı terör örgütüne üyelik suçunun tüm unsurlarının varlığına dair kesin kanıt olarak kabul edildiği olgusu halen geçerliliğini korumaktadır (bk. yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 257, 258, 262 ve 263). Mahkeme, ByLock kullanıcılarına fiilen objektif sorumluluk isnat eden ulusal mahkemelerin bu yaklaşımının,

Sözleşme'nin 7. maddesiyle güvence altına alınan kanunilik ilkesine aykırı olduğunu tespit etmiştir (aynı karar, §§ 271 ve 272) ve mevcut davada farklı bir sonuca varılmasını gerektiren herhangi bir neden bulunmadığı kanaatindedir.

39. Mahkeme, özellikle, bazı başvurularla ilgili olarak elde edilen ve ByLock uygulaması üzerinden yapılan çözümlenmiş iletişim içerikleri gibi bilgileri içeren ayrıntılı ByLock tespit ve değerlendirme raporlarına Hükümet tarafından atıfta bulunulmuş olsa da, söz konusu içeriklerin iddia edildiği gibi başvuruların dosyalarında mevcut olmadığını ya da yalnızca başka yollarla zaten tespit edilmiş olan ByLock kullanımını doğrulamak amacıyla esas alındığını ve ulusal mahkemelerin bu içerikleri başvuruların örgütle olan organik ve hiyerarşik bağına tek başına ortaya koyan bir unsur olarak dikkate almadıklarını gözlemler. Aksine, bazı başvurular hakkında verilen kararlarda, çözümlenmiş ByLock içeriklerinin dosyaya sunulmasını beklemeye gerek olmadığı, zira bu uygulamanın kullanıldığının tespitinin, kullanımın mahiyeti ve içeriğinden bağımsız olarak, mahkûmiyet kararı verilmesi için yeterli olacağı açıkça belirtilmiştir. Bu tespit, Yargıtayın kararıyla da uyumludur. Yargıtaya göre, her ne kadar iletişimlerin içeriğine ve bu iletişimlerin kimlerle yapıldığına dair bilgilerin, bir kişinin terör örgütü yapılanması içerisindeki fiilî konumunun belirlenmesi bakımından faydalı olabileceği kabul edilse de, bu tür bilgilere sahip olunması, Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesinin 2. fıkrası anlamında örgüt üyeliğinin tespiti için zorunlu değildir (aynı karar, §§ 160 ve 258).

40. Bu koşullar altında, ByLock mesajlarından elde edilen somut içerikler de dâhil olmak üzere, başvurular hakkındaki delillerin, ByLock kullanımına atfedilen belirleyici ağırlık olmaksızın da makul ve öngörülebilir bir biçimde aynı suçtan mahkûmiyet kararı verilmesi için yeterli olup olmayacağı sorusu, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında ortaya konulan ilkeler ışığında ulusal mahkemeler tarafından değerlendirilmesi gereken bir husustur ve bu konuda varsayımda bulunmak Mahkemenin görevi değildir. Bu hususun

öncelikle ulusal mahkemelerin sorumluluğunda olduğu yönündeki kabul, yalnızca, Mahkemenin uluslararası bir yargı merci olarak iç hukukun yorumlanması ile bir davadaki olay ve olguların değerlendirilmesi ve hukuki olarak nitelendirilmesi konusundaki rolünün ve kapasitesinin sınırlı olmasından kaynaklanmakla kalmayıp (aynı karar, § 265 ve bu kapsamda atıfta bulunulan diğer kararlar), aynı zamanda Sözleşme sisteminin temelini oluşturan ikincilik ilkesinin esaslarıyla da örtüşmektedir. Bu bağlamda Mahkemenin kapasitesinin sınırlılığı, yukarıda 38. paragrafta da belirtildiği üzere, önünde derdest olan ve iç hukukta çözüme kavuşturulması gereken benzer nitelikteki dava sayısının çok fazla oluşu ve söz konusu meselenin kapsamı ve büyüklüğü göz önüne alındığında daha da açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

41. Mahkeme, başvuruların özellikle Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası kapsamındaki iddialarıyla ilgili olarak, her bir başvuran hakkında ayrı ayrı yürütülen ceza yargılamalarının, esas olarak lehlerine veya aleyhlerine sunulan delillere ve bu delillerin değerlendirilme biçimine bağlı olarak, usuli açıdan bazı farklılıklar göstermiş olabileceğini belirtir. Ancak, her bir dosyadaki muhtemel farklılıklar ne olursa olsun, ulusal mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin olarak benimsedikleri yeknesak ve genel yaklaşım, söz konusu ceza yargılamalarının usuli çerçevesini fiilen belirlemiştir ve bu nedenle, söz konusu yargılamalar, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında (§ 345) tespit edilen başlıca eksikliklerden etkilenmiştir. Buna göre:

“Mahkemeye göre, başvuruların ilgili delillere etkili bir şekilde itiraz etmelerini sağlamak, davanın temelinde yer alan dikkat çekici hususları ele almak ve kararlarını gerekçelendirmek üzere söz konusu delillere ilişkin uygun güvencelerin ulusal mahkemeler tarafından sağlanmaması, başvuruların 6. maddenin 1. fıkrası kapsamındaki usule ilişkin haklarının özünü bağdaşmamaktadır.”

42. Mahkeme, bu bağlamda, başvuruların ceza davası dosyalarında yer alan belgelerin niteliğinden ve kapsamından bağımsız olarak, ByLock

uygulamasını örgütsel amaçlarla kullandıkları yönündeki iddianın, bu husustaki belirli olgusal tespitlere, mesela suç unsuru teşkil eden ByLock içeriklerinin tespiti veya hiyerarşik bir bağın mevcut olduğunu gösteren başka bilgilerin bulunması gibi hususlara dayandırılmadığını ve dayandırılmasına da gerek duyulmadığını vurgular. Bu iddia, öncelikle MİT tarafından ByLock sunucusundan elde edilen verilere dayalı olarak yapılan tespitler kapsamında yer almış ve ardından ByLock uygulamasının “münhasıran” FETÖ/PDY üyeleri tarafından kullanıldığı yönündeki emsal nitelikteki Yargıtay kararlarında benimsenmiştir (aynı karar, §§ 338 ve 340). Ancak, Mahkemenin yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında da belirttiği üzere (§ 340), söz konusu tespitler bazı “bariz boşluklar” içermektedir. Bu boşluklar, başvurularla ilgili kararlarında veya başka herhangi bir aşamada ulusal mahkemeler tarafından giderilmemiştir ve ByLock kullanımıyla ilgili davaların ele alınışında bir otomatiklik sorunu bulunduğu dair kaygılara yol açmıştır (aynı karar, § 266). Mahkeme, bu noktada, adaletin gereği gibi tecellisi bakımından gerekçeli kararların önemine işaret ederek, ulusal mahkemelerin, davanın özüne ilişkin hayati hususlarda sessiz kalmalarının, yargılamaların adilliği konusunda haklı şüpheler doğurduğunu yineler (aynı karar, § 341).

43. Mahkeme, önündeki bilgi ve belgelere dayanarak, ulusal mahkemeler tarafından, başvuranlara, savunmalarını Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrasının gerektirdiği şekilde, etkili bir biçimde ve iddia makamıyla eşit koşullarda yapmaları konusunda gerçek bir imkân tanındığına dair bir tespit de bulunamamaktadır. Mahkeme, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında belirtilen gerekçelere (§§ 324-341) dayanarak, başvuruların, ByLock kullanımlarına ilişkin verilere ve bu kapsamda bu verilerin geçerliliği, önemi ve bütünlüğü gibi hususlara itiraz etme ve yargılamanın sonucunu etkileme imkânlarının önemli ölçüde kısıtlandığı kanaatine varmıştır. Mahkeme, başvuruların ceza yargılamalarında ulusal mahkemelerce esas alınan tüm ByLock raporlarına erişim sağlayabildiklerini

beyan eden Hükümetin bu iddiasını dikkate almaktadır. Bununla birlikte, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında açıkça belirtildiği üzere (§§ 326 ve 327), söz konusu raporların başvuruların erişimine sunulmuş olması, her ne kadar önemli bir husus olsa da, başvuruların ByLock delili karşısındaki savunma haklarına gerektiği şekilde saygı gösterilip gösterilmediği sorusunun belirleyici unsuru değildir. Mahkeme, ByLock sunucusundan elde edilen verilerin, başvuruların söz konusu uygulamayı kişisel olarak kullanıp kullanmadıkları meselesinin ötesinde, davaları açısından taşıdığı kritik önemi bu noktada bir kez daha vurgular (yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında tespit edildiği üzere, §§ 328 ve 333).

44. Mahkeme, yukarıda belirtilen hususlar ışığında, mevcut davada, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında Sözleşme'nin 6. maddesinin 1. fıkrası bağlamında yapılan tespitlerden de ayrılmayı gerektiren bir neden bulunmadığı kanısındadır. Mahkeme, 15 Temmuz 2016 tarihli darbe teşebbüsünün ardından Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı güçlüklerin, mevcut davaya benzer nitelikteki davalarda mutlaka dikkate alınması gereken bağlamsal bir unsur olduğunu kabul eder. Bununla birlikte, Mahkeme, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında ayrıntılı biçimde açıklanan nedenlerle (§§ 353-355), başvuruların adil yargılanma hakkına getirilen sınırlamaların, Sözleşme'nin 15. maddesi kapsamında, durumun zorunluluklarının kesinlikle gerektirdiği ölçüde olduğu sonucuna varmayı haklı kılacak bir dayanak bulunmadığını değerlendirir.

3. Mahkemenin Vardığı Sonuç

456. Mahkeme, yukarıda belirtilen hususları göz önünde bulundurarak, mevcut davadaki olay ve olgular bakımından Sözleşme'nin 7. maddesi ile 6. maddesinin 1. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır (aynı karar, §§ 272 ve 356).

46. Mahkeme, bu bağlamda vardığı sonucun, Hükümetin ileri sürdüğü gibi (bk. yukarıda 31 ve 32. paragraflar) her bir başvurunun kendine özgü

koşullarına kayıtsız kalınmasından kaynaklanmadığı, aksine, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararında (sırasıyla §§ 272 ve 356) 7. madde ile 6. maddenin 1. fıkrasının ihlal edildiği yönünde tespitle bulunulmasına yol açan, ByLock kullanımına ilişkin olarak ulusal mahkemelerce benimsenen kategorik yaklaşımın doğrudan bir sonucu olduğunu vurgulamak ister.

IV. İHLAL İDDİASINA KONU OLAN DİĞER SÖZLEŞME MADDELERİ

478. Mahkeme, bazı başvuranların ayrıca Sözleşme'nin 5, 8, 9, 10, 11 ve 14. maddeleri kapsamında da şikâyetlerde bulunduklarını veya 6. maddenin 1. fıkrasının diğer yönlerine ilişkin şikâyetler ileri sürdüklerini belirtir (yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 357, 368 ve 374). Bununla birlikte, Mahkeme, yukarıda 7. madde ve 6. maddenin 1. fıkrası kapsamında yapılan ihlal tespitleri (bk. 46. paragraf) göz önünde bulundurulduğunda, davada ortaya çıkan temel hukuki meselelerin ele alınmış olduğu ve geriye kalan şikâyetlerin kabul edilebilirliği veya esasına ilişkin inceleme yapılmasına gerek olmadığı kanaatindedir (bk. bu davaya uygulanabildiği ölçüde, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya*, §§ 365, 367 ve 373; ayrıca *Turan ve Diğerleri / Türkiye*, no. 75805/16 ve 426 diğer başvuru numarası, § 98, 23 Kasım 2021).

V. SÖZLEŞME'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

489. Sözleşme'nin 41. maddesi aşağıdaki gibidir:

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme veya Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırıabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

50. Mahkeme, ilk olarak, 41. maddenin Mahkemeye, zarar gören taraf lehine uygun gördüğü bir tazmin sağlama yetkisini verdiğini hatırlatmaktadır (bk. *Karácsony ve Diğerleri / Macaristan* [BD], no. 42461/13 ve 44357/13,

§ 179, 17 Mayıs 2016). Mahkeme ayrıca, 41. madde uyarınca, kusurun belirlenmesi ve tazminat miktarlarının takdiri bakımından haksız fiil uyuşmazlıklarına bakan ulusal bir mahkeme işlevi görmek gibi bir rolü bulunmadığını yineler (bk. *Al Jedda / Birleşik Krallık* [BK], no. 27021/08, § 114, AİHM 2011). Mahkeme, Sözleşmeye taraf Devletlerin onayına bağlı olarak faaliyet gösteren uluslararası bir yargı makamıdır ve temel görevi, başvuranların zararlarını ayrıntılı ve kapsamlı bir şekilde tazmin etmek yerine insan haklarına saygı gösterilmesini güvence altına almaktır. Ulusal yargı mercilerinden farklı olarak, Mahkemenin faaliyetlerinin odak noktası, Avrupa genelinde insan hakları standartlarını belirleyen kamuya açık kararlar vermektir (bk. bu davaya uygulanabildiği ölçüde *Goncharova ve diğer “Ayrıcalıklı Emekliler” (Privileged Pensioners) / Rusya*, no. 23113/08 ve diğer 68 başvuru, § 22, 15 Ekim 2009; *Gaglione ve Diğerleri / İtalya* no. 45867/07 ve diğer 69 başvuru, § 67, 21 Aralık 2010; ve *Nosov ve Diğerleri / Rusya* no. 9117/04 ve 10441/04, § 68, 20 Şubat 2014). Mahkeme, adil tazmin yoluyla başvuranlara bir miktar para ödenmesinin asli görevlerinden biri olmadığını, ancak Sözleşme’nin 19. maddesi uyarınca Devletlerin Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerine uymalarını sağlama görevinin bir parçası olduğunu yinelemektedir (bk. örneğin, *Nagmetov / Rusya* [BD], no. 35589/08, § 64, 30 Mart 2017).

49. Bu bağlamda, “adil” sıfatının ve “gerektiği takdirde” ifadesinin de gösterdiği üzere, Mahkeme, 41. maddeyle tanınan yetkiyi kullanırken belirli bir takdir yetkisine sahiptir (bk. Örneğin, *Arvanitaki-Roboti ve Diğerleri / Yunanistan* [BD], no. 27278/03, § 32, 15 Şubat 2008). Bu takdir yetkisinin kullanımı, maddi tazminat ödenmesini reddetme veya ödenecek miktarı azaltmaya ilişkin kararları da kapsar (bk. yukarıda anılan *Nagmetov*, § 74). Mahkemenin bu bağlamdaki yol gösterici ilkesi hakkaniyettir; bu ilke, esneklik ve yalnızca başvuranın durumunu değil aynı zamanda ihlalin meydana geldiği bağlamın bütünü de dâhil olmak üzere davanın tüm koşullarında haklı, adil ve makul olanın tarafsız bir şekilde

değerlendirilmesini içerir (bk. *Varnava ve Diğerleri / Türkiye* [BD], no. 16064/90 ve diğer 8 başvuru, § 224, AİHM 2009; *Al-Jedda / Birleşik Krallık* [BD], no. 27021/08, § 114; ve yukarıda anılan *Turan ve Diğerleri*, §§ 102-04).

50. Mahkeme, nezdindeki davaya ilişkin olarak, mevcut başvuruları göz önünde bulundururken tarafları, adil tazmin konusundaki yaklaşımının, özellikle *Yüksel Yalçınkaya* kararında 41. madde kapsamındaki değerlendirmelerine ve mükerrer meseleler gündeme getiren davalardaki uygulamasına dayalı olabileceği hususlarında bilgilendirmiştir (yukarıda anılan §§ 420-32). Taraflar ayrıca, başvuruların ayrı bir adil tazmin talebinde bulunma gereksiniminden muaf tutulacaklarına ilişkin de bilgilendirilmişlerdir (bk. Mahkeme İç Tüzüğü'nün 32. maddesine uygun olarak 28 Mart 2007 tarihinde Mahkeme Başkanı tarafından hazırlanan ve 9 Haziran 2022 tarihinde üzerinde değişiklik yapılan Adil Tazmin Taleplerine ilişkin Uygulama Yönergesinin 21 ve 23. paragrafları). Bazı başvurular, yerel mahkemeler ve Mahkeme nezdinde yaptıkları masraf ve giderlerinin yanı sıra manevi tazminat açısından değişen miktarlarda tazminat talebinde bulunmuşlardır. Hükümet söz konusu taleplere, dayanaksız ve aşırı oldukları gerekçesiyle itiraz etmiştir.

51. Mahkeme, *Yüksel Yalçınkaya* (yukarıda anılan, §§ 412, 424 ve 425), davasında açıklanan gerekçelerle, Sözleşme'nin 7 ve 6 § 1 maddelerinin ihlali tespitinin, mevcut davada, başvuruların uğradığı tüm manevi zarar bakımından yeterli adil tazmin olarak kabul edilebileceği kanaatindedir. Bu bağlamda, Mahkeme başvuruların CMK'nın 311 § 1 (f) maddesi uyarınca, ilgili kararın (aynı karar, § 411) ardından iç hukuktaki yargılamaların yeniden başlatılmasını sağlama imkânına sahip olduklarını ve talep etmeleri halinde, mevcut davada söz konusu olan Sözleşme hükümlerinin gerekliliklerine uygun olarak yargılamaların yeniden başlatılmasının, ilke olarak, en uygun telafi şeklini teşkil edeceğini kaydetmektedir. Bu durum, benzer diğer

ihlallerin önlenmesi veya giderilmesi için gerekli olabilecek genel tedbirlere hâlel getirmemektedir aynı karar, § 412).

52. Mahkemenin içtihadına göre bir başvuran, ancak masraf ve giderlerin fiilen ve zorunlu olarak yapıldığını ve miktar olarak makul olduğunu belgelendirebildiği takdirde bunların kendisine geri ödenmesi hakkına sahiptir (bk. örneğin, *H.F. ve Diğerleri / Fransa* [BD], no. 24384/19 ve 44234/20, § 291, 14 Eylül 2022). Mahkeme, mevcut davada gündeme gelen hukuki meselelere ilişkin yerleşik içtihatlarını göz önünde bulundurarak, yerel mahkemelerin ByLock kullanımına ilişkin yaklaşımının, *Yüksel Yalçınkaya* kararında (yukarıda anılan) ve mevcut davada 239 başvuru yönünden tespit edilen nitelikte çok sayıda ihlale neden olabileceğini kaydetmiştir. Mahkeme, mevcut başvuruların tümünün, yukarıda anılan *Yüksel Yalçınkaya* kararının verilmesinden önce, diğer bir deyişle söz konusu hukuki meselelere ilişkin yerleşik içtihadının geliştirilmesinden önce yapıldığının farkındadır. Bununla birlikte, ne zaman yapılmış olduklarından bağımsız olarak, tüm başvuruların Sözleşme'nin 7. ve 6 § 1. maddeleri kapsamındaki aynı temel sistematik soruna ilişkin olduğu, başvuranların bu sorunu yerel mahkemeler nezdinde ve akabinde Mahkeme nezdinde tekdüze ve standart bir şekilde ileri sürdükleri hususu değişmemektedir. Bu durum, başvuranların ek bir bilgi sunmasına gerek kalmaksızın Mahkemenin, söz konusu başvuruları mükerrer başvurular olarak incelemesine imkân tanımıştır. Dolayısıyla mevcut davada, başvuranlardan yazılı görüş veya adil tazmin taleplerini sunmaları istenmemiştir.

53. Bu koşullarda, sistematik sorunları gündeme getiren ve çok sayıda mükerrer başvurunun ortaya çıkmasına neden olan davaları ve yukarıda 50 ve 51. paragraflarda belirtildiği üzere yerleşik içtihadında yer alan ilkeleri göz önünde bulundurarak Mahkeme, bu tür takip eden başvurulara ilişkin olarak masraf ve giderler için tazminata hükmedilmesini haklı kılan bir gerekçe bulunmadığı kanaatindedir (bk. bu davaya uygulanabildiği ölçüde, *Greens ve M.T. / Birleşik Krallık*, no. 60041/08 ve 60054/08, §§ 118 ve 120, AİHM

2010 (alıntılar); *Firth ve Diğerleri / Birleşik Krallık* , no. 47784/09 ve diğer 9 başvuru, § 22, 12 Ağustos 2014; *Zelenchuk ve Tsytsyura / Ukrayna*, no. 846/16 ve 1075/16, § 161, 22 Mayıs 2018; *Alekseyev ve Diğerleri / Rusya*, no. 14988/09 ve diğer 50 başvuru, § 32, 27 Kasım 2018; ve *Tingarov ve Diğerleri / Bulgaristan* , no. 42286/21, § 25, 10 Ekim 2023).

54. Dolayısıyla Mahkeme, mevcut davada, masraf ve giderlere ilişkin tazminat taleplerini reddetmektedir.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME,

1. Oy birliğiyle, başvuruların *birleştirilmesine*;
2. Oy birliğiyle, başvuranların FETÖ/PDY üyeliğinden yargılanmalarının ve mahkûm edilmelerinin Sözleşme'nin 7. maddesi kapsamındaki kanunsuz ceza olmaz ilkesini ve -mahkûmiyete dayanak teşkil eden delillerle ilgili olarak savunma hakları yönünden- Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi kapsamındaki adil yargılanma hakkını ihlal ettiğine yönelik şikâyetlerinin *kabul edilebilir olduğuna*;
3. Bire karşı altı oyla, Sözleşme'nin 7. maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. Bire karşı altı oyla, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
5. Oy birliğiyle, başvuranların geri kalan şikâyetlerinin kabul edilebilirliği ve esasının incelenmesine *gerek olmadığına*;
6. Oy birliğiyle, ihlal tespitinin, başvuranların uğradığı manevi zarar açısından tek başına yeterli adil tazmin *teşkil ettiğine*;
7. Oy çokluğuyla, başvuranların adil tazmine yönelik taleplerinin geri kalanının *reddedilmesine hükmetmiştir*.

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

İşbu karar, İngilizce olarak tanzim edilmiş olup Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddesi uyarınca 22 Temmuz 2025 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdürü

Arnfinn Bårdsen
Başkan

Sözleşme'nin 45 § 2 maddesi ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 74 § 2 maddesi uyarınca, işbu karara aşağıdaki ayrık görüşler eklenmiştir:

- (a) Hâkim Arnardóttir'in kısmi mutabık, kısmi muhalif görüşü;
- (b) Hâkim Yüksel'in kısmi muhalif görüşü.

HÂKİM ARNARDÓTTIR'IN KISMİ MUTABİK, KISMİ MUHALİF GÖRÜŞÜ

1. Mevcut davada başvuranlar tarafından öne sürülen temel yasal hususlar Büyük Daire tarafından *Yüksel Yalçınkaya / Türkiye* ([BD], no. 15669/20, 26 Eylül 2023) davasında incelenmiştir. Sözleşme'nin 6 § 1 ve 7. madde ihlallerinin tespiti ve manevi tazminata yönelik adil tazmine ilişkin olarak, Büyük Daire tarafından ortaya konulan ve Daire çoğunluğu tarafından benimsenen yaklaşıma katılmaktayım. Bu bağlamda, manevi tazminata ilişkin olarak *Yüksel Yalçınkaya* kararında muhalif görüşte olmama rağmen kendimi Büyük Daire kararına uymak zorunda hissediyorum.

2. Bu davanın belirleyici özelliği, *Yüksel Yalçınkaya* kararında ele alınan aynı temel hukuki meseleleri gündeme getiren, hâlihazırda Türkiye aleyhinde 10.000 derdest başvuru bulunmasıdır. Sonuç olarak, söz konusu bireysel başvurular, yazılı görüş gerekmezsizin Hükümete iletilmiştir. Mahkeme ayrıca başvuruları, adil tazmine yönelik yaklaşımının, özellikle *Yüksel Yalçınkaya* kararındaki 41. madde kapsamındaki değerlendirmesine ve mükerrer meseleler gündeme getiren davalardaki uygulamasına dayalı olabileceği hususlarında bilgilendirmiştir. *Yüksel Yalçınkaya* kararında Büyük Dairenin başvuranın iç hukukta ve Mahkeme nezdinde yaptığı masraf ve giderlere yönelik tazminata hükmettiğini de not ederim. Fakat, başvuranlara gönderilen bildirim yazılarında yer alan yukarıdaki hususlara ve Büyük Dairenin bulgularına rağmen, Daire çoğunluğu mevcut davada masraf ve giderleri için başvuranlara tazminat ödenmemesine hükmetmiştir. Saygı çerçevesinde buna katılmadığımı ve mevcut davanın hüküm kısmında 7. maddeye ilişkin olarak çoğunlukla aynı yönde oy kullanmadığımı belirtirim.

3. Bu bağlamda, çoğunluk tarafından atıfta bulunulan ve yaklaşımlarını destekleyen söz konusu olayların mevcut davadaki olaylarla karşılaştırılabilir nitelikte olmadığını not ederim. Atıf yapılan kararlarda, masraf ve giderlere ilişkin olarak tazminat ödenmesine hükmedilmediği durumlarda başvuranlar,

Mahkeme tarafından lehlerine hüküm verildikten sonra benzer nitelikte 51 başvuru daha yapmışlar (bkz. *Alekseyev ve Diğerleri/Rusya*, no. 14988/09 ve diğer 50 başvuru, 27 Kasım 2018) veya Mahkemenin ilgili hususa ilişkin emsal nitelikli kararlarının verilmesinden yıllar sonra başvuruda bulunmuşlardır. Dolayısıyla, yaptıkları başvuruların avukat yardımı gerektirmeyecek kadar “basit” olduğu değerlendirilmiştir (bk. *Firth ve Diğerleri / Birleşik Krallık*, no. 47784/09 ve diğer 9 başvuru, § 21, 12 Ağustos 2014, ve *Tingarov ve Diğerleri / Bulgaristan*, no. 42286/21, § 24, 10 Ekim 2023).

4. Çoğunluk tarafından kabul edildiği üzere, karşılaştırma yapıldığında, mevcut davadaki başvuranlar, Büyük Daire *Yüksel Yalçınkaya* davasına ilişkin karara varmadan önce başvuruda bulunmuşlardır. Davanın Büyük Daireye havale edilmiş olması, bu durumun, söz konusu dönemde “basit” bir görev olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Başvuranların savunmalarını, iç hukukta ve Mahkeme nezdinde tekdüze ve standart biçimde ileri sürüp sürmedikleri hususu bu bağlamda hiçbir değişiklik teşkil etmemektedir (kıyaslayınız *Varnava ve Diğerleri / Türkiye [BD]*, no. 16064/90 ve diğer 8 başvuru, §§ 229-30, AİHM 2009). Kanaatimce, başvuranların iç hukuk yollarını tüketirken ve Mahkemeye başvuruda bulunurken avukat yardımı talep etmelerinden dolayı, yargılama masrafı ve giderler için tanzim edilmiş olması gereken makul bir miktar “zorunlu olarak harcanmıştır”.

5. Mahkemenin, yargı politikası gereği olarak, aynı sistematik sorundan kaynaklanan mükerrer davaları, Sözleşme sisteminin uzun vadeli etkinliğini tehlikeye atmamak ve Avrupa genelinde insan hakları standartlarını belirleyen kamuya açık kararlar verme yönündeki asli rolünü yerine getirme görevini sürdürmek amacıyla, sadeleştirilmiş ve standart bir usulle ele almayı tercih edebileceğini kabul ediyorum. Dolayısıyla, Mahkemenin mevcut davada çabalarını, ByLock kullanımına ilişkin olarak yerel mahkemelerin kategorik yaklaşımı nedeniyle Sözleşme’nin 6 § 1 ve 7. maddelerinin ihlal edilip edilmediği meselesine yoğunlaştırmasına ve ileri sürülen diğer

şikâyetleri incelememesine yönelik yaklaşımına katılabilirim (bk. kararın 48. paragrafı). Fakat, *Yüksel Yalçınkaya* kararında benimsenen adil tazmin yaklaşımının mevcut davada veya söz konusu kararın verilmesinden önce Mahkemeye yapılacak herhangi bir müteakip başvuruda yukarıda belirtilen türden bir tehlike yaratacağını düşünmüyorum.

6. Mahkemenin, Sözleşmeye taraf Devletlerin onayına bağlı olarak faaliyet gösteren uluslararası bir yargı makamı olduğunu ve temel görevinin, başvuranların zararlarını ayrıntılı ve kapsamlı bir şekilde tazmin etmek yerine insan haklarına saygı gösterilmesini güvence altına almak olduğunu kabul ediyorum. Sözleşme'nin 41. maddesi uyarınca, adil tazmine hükmedilmesi Mahkemenin asli görevlerinden biri değildir, ancak Sözleşme'nin 19. maddesi uyarınca Devletlerin Sözleşme kapsamındaki yükümlülüklerine uymalarını sağlama görevinin bir parçasıdır. Fakat, en nihayetinde, Mahkemenin bu konudaki rol ve işlevinin sınırlarının kabul edilmesinin, mevcut davada söz konusu olan türde ve kapsamda - zarar gören tarafların aleyhine olacak şekilde- insan hakları ihlallerinde bulunan Sözleşmeciler Devletlerin 41. madde kapsamındaki sorumluluktan tamamen muaf tutulması olarak yorumlanmaması gerektiği kanaatindeyim.

HÂKİM YÜKSEL'İN KISMİ MUHALİF GÖRÜŞÜ

Mevcut davada esas alınan *Yüksel Yalçınkaya / Türkiye* ([BD], no. 15669/20, 26 Eylül 2023) kararlarına ekli muhalif görüşlerimde dile getirdiğim hukuki kanaatlerim devam ettiğinden, somut davada Sözleşme'nin 6 ve 7. maddelerinin ihlal edildiği tespitine katılmadığımı saygılarımla belirtirim.

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

EK

Davaların Listesi:

Sıra no.	Başvuru no.	Başvuru adı	Dava Tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet yeri Uyruğu	Temsilci
1.	1595/20	Demirhan / Türkiye	21/12/2019	Metin DEMİRHAN 1976 Kütahya T.C.	Kadir ÖZTÜRK
2.	2756/20	Parlak / Türkiye	16/12/2019	İrfan PARLAK 1977 Bursa T.C.	Murat IŞIK
3.	13487/20	Uzun / Türkiye	20/02/2020	Bekir UZUN 1979 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
4.	14901/20	Kayasaroğlu / Türkiye	17/03/2020	Ümit KAYASAROĞLU 1987 Ankara T.C.	Neda BUYRUKÇU
5.	16013/20	Çilkoparan / Türkiye	19/03/2020	Uğur ÇİLKOPARAN 1974 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
6.	17970/20	Şahin / Türkiye	06/04/2020	Ufuk ŞAHİN 1976 Elazığ T.C.	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
7.	19827/20	Alp / Türkiye	29/04/2020	Atilla ALP 1993 Kahramanmaraş T.C.	Ahmet Serdar GÜNEŞ
8.	21023/20	Coşkun / Türkiye	05/05/2020	Ferhat COŞKUN 1981 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
9.	21204/20	Atıcı / Türkiye	04/05/2020	Nuh Ekrem ATICI 1983 Kastamonu T.C.	İnan UZUN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

10.	22218/20	Tetik / Türkiye	12/05/2020	Şinasi Sedat TETİK 1976 Ankara T.C.	Burak ÇOLAK
11.	22926/20	Eraslan / Türkiye	09/06/2020	Hasan ERASLAN 1986 Kırşehir T.C.	Nurullah KALKAN
12.	25691/20	İnan / Türkiye	08/06/2020	İbrahim İNAN 1986 Malatya T.C.	Büşra LEVENT
13.	26609/20	Aygün / Türkiye	11/06/2020	Abdullah AYGÜN 1967 Çorum T.C.	Tahir EREN
14.	27262/20	Akdemir / Türkiye	29/06/2020	Halil AKDEMİR 1977 İzmir T.C.	Abdi YAŞAR
15.	28067/20	Demirci / Türkiye	17/06/2020	İbrahim DEMİRCİ 1980 Kırşehir T.C.	Rukiye COŞGUN
16.	29910/20	Tikiçoğlu / Türkiye	26/06/2020	Betül TİKİÇOĞLU 1983 Gebze T.C.	Emin TELLİOĞLU
17.	32534/20	Özer / Türkiye	28/07/2020	Faruk ÖZER 1972 İstanbul T.C.	Salih AKÇA
18.	33274/20	Aydemir / Türkiye	22/07/2020	Bülent AYDEMİR 1973 İzmir T.C.	Kadir ÖZTÜRK
19.	36517/20	Yılmaz / Türkiye	11/08/2020	Mikail YILMAZ 1988 Kocaeli T.C.	Kamile KILDAN
20.	40008/20	Ünal / Türkiye	05/09/2020	Şerife ÜNAL 1980 Antalya T.C.	Tarık AVŞAR

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

21.	41828/20	Engin Özkan / Türkiye	02/09/2020	Esmâ ENGİN ÖZKAN 1990 Malatya T.C.	Hüseyin KELEŞ
22.	42385/20	Bayar / Türkiye	13/07/2020	Levent Serhat BAYAR 1976 Edirne T.C.	Enes Malik KILIÇ
23.	42797/20	Arduç / Türkiye	16/09/2020	Serdal ARDUÇ 1979 Çorum T.C.	Tahir EREN
24.	43607/20	Güleç / Türkiye	16/09/2020	Rıdvan GÜLEÇ 1989 Ağrı T.C.	Celal ZUNGULDAK
25.	45774/20	Taşdemir / Türkiye	30/09/2020	Hüseyin TAŞDEMİR 1984 Balıkesir T.C.	
26.	45972/20	Üyer / Türkiye	28/09/2020	Mesut ÜYER 1986 Adıyaman T.C.	Yasemin ÜYER
27.	49203/20	Tuna / Türkiye	21/09/2020	Mustafa TUNA 1972 Osmaniye T.C.	Aslı TEKŞAHİN
28.	49577/20	Kesgin / Türkiye	19/10/2020	İzzet KESGİN 1968 Manisa T.C.	Adem BEDİR
29.	50072/20	Uzun / Türkiye	06/11/2020	Hasan UZUN 1977 Kastamonu T.C.	Zümrüt ŞAHİN
30.	51919/20	İnci / Türkiye	12/11/2020	Muhammed Fethullah İNCİ 1997 Balıkesir T.C.	Nuriye Beyza BİLGİN GÜÇ
31.	52069/20	Can / Türkiye	20/11/2020	Ramazan CAN 1974 Adıyaman T.C.	Şeyho SAYA

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

32.	53969/20	Hantı / Türkiye	25/11/2020	Emrah HANTI 1989 İzmir T.C.	Nesrin BAL
33.	55098/20	Aşkın / Türkiye	18/11/2020	Mehmet AŞKIN 1986 Malatya T.C.	Şeyho SAYA
34.	55239/20	Küçüköğlu / Türkiye	23/11/2020	Recep KÜÇÜKOĞLU 1975 Kayseri T.C.	Zeynep ACAR KARAYILAN
35.	4660/21	Arslan / Türkiye	15/01/2021	Mehmet ARSLAN 1971 Malatya T.C.	İzzettin DEMİR
36.	5469/21	Kılıç / Türkiye	06/01/2021	Mustafa KILIÇ 1983 Ankara T.C.	Mehmet Sena KAPU
37.	7190/21	Çakır / Türkiye	21/01/2021	Bahadır ÇAKIR 1977 İstanbul T.C.	Ahmet EROL
38.	7212/21	Akın / Türkiye	18/01/2021	Ateş AKIN 1974 Düzce T.C.	İsmail GÜLER
39.	7433/21	Karaca / Türkiye	18/01/2021	İlyas KARACA 1978 Şanlıurfa T.C.	Kadir ÖZTÜRK
40.	9532/21	Karabıyık / Türkiye	28/01/2021	Durmuş KARABIYIK 1969 Kayseri T.C.	
41.	9803/21	Kelam / Türkiye	25/12/2020	Ali Arslan KELAM 1977 İstanbul T.C.	Tarık Said GÜLDİBİ
42.	10504/21	Yalım / Türkiye	15/02/2021	Murat YALIM 1973 Kayseri T.C.	Sueda YILMAZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

43.	10553/21	Ergin / Türkiye	01/02/2021	İsa ERGİN 1986 Adıyaman T.C.	Şeyho SAYA
44.	11080/21	Arslan / Türkiye	19/02/2021	Bekir ARSLAN 1987 Osmaniye T.C.	Hanifi BAYRI
45.	11491/21	Menek / Türkiye	09/02/2021	Fatih MENEK 1978 Manisa T.C.	Asım Burak GÜNEŞ
46.	12121/21	Şerifoğlu / Türkiye	17/02/2021	Yusuf ŞERİFOĞLU 1977 Kayseri T.C.	Gökmen DÖNER
47.	12461/21	Özsarı / Türkiye	25/02/2021	Hasan ÖZSARI 1980 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
48.	13753/21	Tekin / Türkiye	26/02/2021	Fatih TEKİN 1987 Van T.C.	İdris ERÇETİN
49.	14138/21	Sarı / Türkiye	22/01/2021	Serkan SARI 1984 İstanbul T.C.	Emre AKARYILDIZ
50.	15017/21	Özkaya / Türkiye	11/03/2021	Mahmut Recai ÖZKAYA 1968 Erzurum T.C.	Harun IŞIK
51.	15981/21	Görgöz / Türkiye	17/03/2021	Alperen GÖRGÖZ 1988 Kahramanmaraş T.C.	Halil KAÇAMAZ
52.	15903/21	Gürsu / Türkiye	27/01/2021	Emrah GÜRSU 1988 Elazığ T.C.	Abdullah GÜRSU
53.	16221/21	Metin / Türkiye	17/03/2021	Şenol METİN 1982 Samsun T.C.	Yakup GÖNEN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

54.	16981/21	Işık / Türkiye	12/03/2021	Numan IŞIK 1982 Yozgat T.C.	Ahmet Serdar GÜNEŞ
55.	17410/21	Aktepe / Türkiye	19/03/2021	Mustafa AKTEPE 1993 Erzurum T.C.	Celal ZUNGULDAK
56.	17609/21	Akkaş / Türkiye	26/03/2021	Musa Fatih AKKAŞ 1989 Aksaray T.C.	Fatih DÖNMEZ
57.	17681/21	Yorulmaz / Türkiye	23/03/2021	Ozan YORULMAZ 1979 Gaziantep T.C.	Bülent AKBAY
58.	18089/21	Taştan / Türkiye	22/03/2021	Adem TAŞTAN 1973 Manisa T.C.	Asım Burak GÜNEŞ
59.	18215/21	Öztemir / Türkiye	23/03/2021	Ahmet ÖZTEMİR 1968 Uşak T.C.	Mehmet BAŞYİĞİT
60.	18323/21	Bulut / Türkiye	26/03/2021	Erkan BULUT 1983 Antalya T.C.	Münip ERMİŞ
61.	18373/21	Sarıkaya / Türkiye	05/04/2021	Fatih SARIKAYA 1985 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
62.	18522/21	Karcı / Türkiye	22/03/2021	Hayrullah KARCI 1993 Osmaniye T.C.	Kadir ÖZTÜRK
63.	19013/21	Aydoğan / Türkiye	29/03/2021	Erkan AYDOĞAN 1972 Ankara T.C.	Ebru ALTIOK
64.	19261/21	Menevşe / Türkiye	02/04/2021	Emrah MENEVŞE 1981 Malatya T.C.	İsa KARGIN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

65.	22170/21	Yeşildemir / Türkiye	15/04/2021	Emrah YEŞİLDEMİR 1986 Kayseri T.C.	
66.	22415/21	Yılmaz / Türkiye	21/04/2021	Muzaffer YILMAZ 1965 İzmir T.C.	Fatima Büşra KAFTAN
67.	22495/21	Yurttaş / Türkiye	05/04/2021	Abdulkerim YURTTAŞ 1975 Erzincan T.C.	Bülent YÜMİN
68.	23097/21	Çalhan / Türkiye	29/04/2021	Mert ÇALHAN 1994 Denizli T.C.	İsmail KAPLAN
69.	24015/21	Özdemir / Türkiye	20/04/2021	Sabahattin ÖZDEMİR 1971 Hatay T.C.	Dudu ERTUNÇ
70.	24564/21	Sülü / Türkiye	27/04/2021	Hüdaî SÜLÜ 1985 Malatya T.C.	İsa KARGIN
71.	26066/21	İlhan / Türkiye	03/05/2021	Mustafa İLHAN 1985 Manisa T.C.	Gülsüm YİĞİT ÖZ
72.	25844/21	Öztürk / Türkiye	11/05/2021	Engin ÖZTÜRK 1975 Antalya T.C.	Ahmet KESKİN
73.	26085/21	Sözen / Türkiye	12/05/2021	Yusuf SÖZEN 1979 T.C.	Ekrem KAYA
74.	27927/21	Büyükergün / Türkiye	26/04/2021	Kemal BÜYÜKERGÜN 1989 Yozgat T.C.	Serdar BALIK
75.	27988/21	Altuğ / Türkiye	24/05/2021	Çağatay ALTUĞ 1975 T.C.	Fatma KAYA
76.	28535/21	Avcı / Türkiye	26/05/2021	Sami AVCI 1986 T.C.	Naim UZUN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

77.	28660/21	Bayrak / Türkiye	24/05/2021	Kaya BAYRAK 1981 Antalya T.C.	Ali AKKURT
78.	28696/21	Çetinkaya / Türkiye	01/06/2021	Emrah ÇETİNKAYA 1992 İstanbul T.C.	Muhammet Yusuf KULAKSIZ
79.	28783/21	Bekir / Türkiye	31/05/2021	Bekir FİDAN 1990 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
80.	28876/21	Dayık / Türkiye	28/05/2021	Mehmet DAYIK 1970 Isparta T.C.	
81.	29237/21	Okumuş / Türkiye	25/05/2021	Ali OKUMUŞ 1977 Eskişehir T.C.	Zehra ARSLAN ALKAÇ
82.	29278/21	Erdoğan / Türkiye	02/06/2021	Ahmet ERDOĞDU 1982 Eskişehir T.C.	Ersoy YÜKSEL
83.	29668/21	Ortaç / Türkiye	24/05/2021	Ahmet ORTAÇ 1985 Hatay T.C.	Dudu ERTUNÇ
84.	29678/21	Berber / Türkiye	02/06/2021	Mehmet BERBER 1986 Hatay T.C.	Ahmet EROL
85.	30383/21	Erdoğan / Türkiye	01/06/2021	Nazire ERDOĞDU 1986 İzmir T.C.	Ersoy YÜKSEL
86.	30393/21	Ece / Türkiye	21/05/2021	Mustafa ECE 1990 Isparta T.C.	Hacer Perihan DEMİREL
87.	30575/21	Yazıcı / Türkiye	28/05/2021	Selamet YAZICI 1971 Konya T.C.	

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

88.	31954/21	Berber / Türkiye	07/06/2021	Nuri BERBER 1984 Uşak T.C.	Müleyke ÇEVİK
89.	32039/21	Subaşı / Türkiye	11/06/2021	Hesna Gülşah SUBAŞI 1987 İstanbul T.C.	Ömer SUBAŞI
90.	32300/21	Fakı / Türkiye	09/06/2021	Hikmet FAKI 1981 Orbe T.C.	
91.	32453/21	Arı / Türkiye	17/06/2021	Fatih ARI 1988 Afyonkarahisar T.C.	Tevfik KARTAL
92.	32599/21	Coşkun / Türkiye	04/06/2021	Mustafa COŞKUN 1977 Antalya T.C.	İshak IŞIK
93.	33042/21	Yıldırım / Türkiye	04/06/2021	Hakim YILDIRIM 1988 T.C.	Ayşe KAYA
94.	34125/21	Ergüneş / Türkiye	25/05/2021	Rüştü Harun ERGÜNEŞ 1977 İzmir T.C.	Zeynep CANBELDEK YURTÇİÇEK
95.	34752/21	Turgut / Türkiye	18/06/2021	Recep TURGUT 1974 Kırıkkale T.C.	Dilara YILMAZ
96.	35375/21	Gonca / Türkiye	25/06/2021	İbrahim GONCA 1988 İstanbul T.C.	Muhammed YILDIRIM
97.	35446/21	Sebahattin / Türkiye	04/06/2021	Topal SEBAHATTİN 1980 Ankara T.C.	Adem KAPLAN
98.	35899/21	Bektaş / Türkiye	05/07/2021	Yavuz BEKTAŞ 1989 Kocaeli T.C.	Hakan KAPLANKAYA

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

99.	35905/21	Çavuş / Türkiye	02/07/2021	Harun ÇAVUŞ 1976 Hatay T.C.	Dudu ERTUNÇ
100.	35911/21	Aysin / Türkiye	06/07/2021	Yusuf AYSİN 1969 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
101.	36092/21	Tozlu / Türkiye	07/06/2021	Mustafa Ali TOZLU 1975 Manisa T.C.	Arife YÜKSEKDAĞ ALTUNAY
102.	38770/21	Dağdelen / Türkiye	30/07/2021	Mehmet DAĞDELEN 1974 Afyonkarahisar T.C.	Hamdi YAKUT
103.	38775/21	Saraç / Türkiye	29/07/2021	Sinan SARAÇ 1972 Bartın T.C.	Merve ALANBAY
104.	39420/21	Özırmak / Türkiye	03/08/2021	Mehmet ÖZIRMAK 1984 İzmir T.C.	Gürkan ATABAY
105.	39759/21	Akdoğan / Türkiye	07/07/2021	Ferhat AKDOĞAN 1981 Eskişehir T.C.	Ahmet Serdar GÜNEŞ
106.	40821/21	Bayraktar / Türkiye	11/08/2021	Hasan BAYRAKTAR 1987 Denizli T.C.	
107.	41339/21	Bayrak / Türkiye	11/08/2021	Meryem BAYRAK 1984 T.C.	Tarık AVŞAR
108.	41351/21	Sözeri / Türkiye	11/08/2021	Mehmet SÖZERİ 1989 T.C.	Tarık AVŞAR
109.	46544/21	Koçdoğan / Türkiye	17/09/2021	Doğukan KOÇDOĞAN 1990 İstanbul T.C.	Ömer YILDIRIM

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

110.	47394/21	Güven / Türkiye	22/09/2021	Uğur Muharrem GÜVEN 1986 Bilecek T.C.	Nurullah YILDIRIM
111.	48296/21	Gümüş / Türkiye	27/09/2021	Fatih GÜMÜŞ 1986 Eskişehir T.C.	Fatma HACIPAŞALIOĞLU
112.	48490/21	Özdel / Türkiye	15/09/2021	Muharrem ÖZDEL 1986 Ankara T.C.	Serdar BALIK
113.	49867/21	Yıldız / Türkiye	22/04/2021	Emrah YILDIZ 1985 Manisa T.C.	Arife YÜKSEKDAĞ ALTUNAY
114.	50649/21	Kurak / Türkiye	21/09/2021	Nurevşan KURAK 1994 Malatya T.C.	Gülsüm EKİNCİ
115.	51705/21	Gökçenoğlu / Türkiye	11/10/2021	Arif GÖKÇENOĞLU 1964 İstanbul T.C.	Kadir AKBAŞ
116.	52155/21	Aksu / Türkiye	20/10/2021	Süleyman AKSU 1978 Kayseri T.C.	Lalenur ÇELİK
117.	52270/21	Uzun / Türkiye	18/10/2021	Ali UZUN 1995 Denizli T.C.	Şahbanu ŞAHİN
118.	53022/21	Köklü / Türkiye	15/10/2021	Soner KÖKLÜ 1977 Giresun T.C.	Dilara YILMAZ
119.	53183/21	Erbağcı / Türkiye	15/10/2021	Selim ERBAĞCI 1981 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
120.	55742/21	Kandemir / Türkiye	15/11/2021	Hakan KANDEMİR 1985 Afyonkarahisar T.C.	Muhammed Sabit CAN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

121.	56004/21	Tosun / Türkiye	15/11/2021	Serkan TOSUN 1982 Kırıkkale T.C.	Ümmühan Rabianur ÖZKAN
122.	56784/21	Karataş / Türkiye	19/11/2021	Güngör KARATAŞ 1972 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
123.	58141/21	Bilgiç / Türkiye	26/11/2021	Fatih BİLGİÇ 1979 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
124.	58391/21	Yakut / Türkiye	26/11/2021	Muhammed Fazıl YAKUT 1994 Kayseri T.C.	Zehra KARAKULAK BOZDAĞ
125.	60040/21	Gül / Türkiye	24/11/2021	Cumali GÜL 1971 Adana T.C.	Sinan TUMLUKOLÇU
126.	60208/21	Okur / Türkiye	01/12/2021	Nihat OKUR 1980 Elazığ T.C.	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
127.	78/22	Bakır / Türkiye	14/12/2021	İsmail BAKIR 1982 Nigde T.C.	Mustafa ÖZŞAHİN
128.	1259/22	Tanrıöver / Türkiye	17/12/2021	Recep TANRIÖVER 1990 İstanbul T.C.	Kazım DEMİR
129.	1473/22	Daniş / Türkiye	28/12/2021	Esin DANIŞ 1972 Antalya T.C.	Osman GÜMÜŞ
130.	2565/22	Demir / Türkiye	30/12/2021	Muhammed DEMİR 1989 Malatya T.C.	Vedat KAPLAN
131.	3909/22	Altı / Türkiye	09/12/2021	Yunus ALTİ 1992 Manisa T.C.	Ali ARSLAN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

132.	3927/22	İlhan / Türkiye	15/01/2022	Gülpembe İLHAN 1997 Kocaeli T.C.	Atıl KARADUMAN
133.	3985/22	Şihanoğlu / Türkiye	06/01/2022	Hekim Cihan ŞİHANOĞLU 1980 Van T.C.	Lale KULA ÇELİK
134.	4370/22	Yıldırım Pehlivan / Türkiye	07/01/2022	Funda Fethiye YILDIRIM PEHLİVAN 1976 Denizli T.C.	Atilla ERTEKİN
135.	6394/22	Bilgin / Türkiye	27/01/2022	Mehmet Mustafa BİLGİN 1971 Hatay T.C.	Dudu ERTUNÇ
136.	6791/22	Kızılgül / Türkiye	27/01/2022	Bekir KIZILGÜL 1978 Ankara T.C.	Gülhis YÖRÜK
137.	6926/22	Kalyoncu / Türkiye	10/12/2021	Kudret KALYONCU 1976 T.C.	Dilara YILMAZ
138.	7028/22	Demirci / Türkiye	30/12/2021	Recep DEMİRCİ 1990 Kocaeli T.C.	Burhan DEMİRCİ
139.	7164/22	Yılmaz / Türkiye	10/12/2021	Halil İbrahim YILMAZ 1975 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
140.	8786/22	Bayram / Türkiye	03/02/2022	Şerif Ahmet BAYRAM 1966 Samsun T.C.	Nilgün ŞAHİN POYRAZ
141.	8937/22	Demirci / Türkiye	09/02/2022	Hakkı DEMİRCİ 1971 Karabük T.C.	Nihal DEMİRCİ
142.	10866/22	Bulut / Türkiye	22/02/2022	Emin BULUT 1971 Kutahya T.C.	Serdar ATILGAN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

143.	11251/22	Yılmaz / Türkiye	22/02/2022	Mustafa YILMAZ 1972 Mersin T.C.	Kadir ÖZTÜRK
144.	11487/22	Çetindağ / Türkiye	23/02/2022	Zuhal ÇETİNDAG 1990 Gebze T.C.	Osman Fatih AKGÜL
145.	11792/22	Taş Cava / Türkiye	25/02/2022	Merve TAŞ CAVA 1994 İstanbul T.C.	İbrahim AKSOY
146.	13526/22	Bahtiyar / Türkiye	24/02/2022	Murat BAHTİYAR 1977 Ankara T.C.	Bülent AKBAY
147.	14286/22	Akbulut / Türkiye	09/03/2022	Murat AKBULUT 1978 Kütahya T.C.	Muhammed ÇAPRAK
148.	16496/22	Demirbilek / Türkiye	23/03/2022	Murat DEMİRBİLEK 1974 Denizli T.C.	Tarık AVŞAR
149.	16607/22	Ürek / Türkiye	29/03/2022	Ramazan ÜREK 1986 Antalya T.C.	Muhammet DEMİREL
150.	16691/22	Avcı / Türkiye	29/03/2022	Zeliha AVCI 1992 Manisa T.C.	Eyyüp SAĞIR
151.	16895/22	Karol / Türkiye	18/03/2022	Ramazan KAROL 1983 Manisa T.C.	Betül Nur YÜKSEL
152.	17269/22	Turanlı / Türkiye	16/03/2022	Sinan TURANLI 1974 Manisa T.C.	Asım Burak GÜNEŞ
153.	17609/22	Can / Türkiye	21/03/2022	Bahadır CAN 1975 Eskişehir T.C.	Olca DÜNDAR

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

154.	17960/22	Çiçek / Türkiye	29/03/2022	Müslüm ÇİÇEK 1975 İstanbul T.C.	Hacer ŞAHİN
155.	17974/22	Ünsal / Türkiye	30/03/2022	Mehmet ÜNSAL 1979 Samsun T.C.	Ayşenur ÖZDEMİR
156.	18081/22	Erdem / Türkiye	06/04/2022	Ahmet Turan ERDEM 1987 Sivas T.C.	Şeyma YÜRÜK
157.	18161/22	Levent / Türkiye	05/04/2022	Ahmet LEVENT 1986 Niğde T.C.	Ersan CANSEVER
158.	18247/22	Üveyik / Türkiye	29/03/2022	Zekeriya ÜVEYİK 1976 Niğde T.C.	Adem ÇEÇEN
159.	18861/22	Özköklü / Türkiye	08/04/2022	Ramazan ÖZKÖKLÜ 1980 Kocaeli T.C.	Kadir ÖZTÜRK
160.	18984/22	Özcan / Türkiye	11/04/2022	Musa ÖZCAN 1980 T.C.	Tarık AVŞAR
161.	20060/22	Madanoğlu / Türkiye	15/04/2022	Mehmet MADANOĞLU 1958 İstanbul T.C.	Salim DİNÇ
162.	20157/22	Yılmaz / Türkiye	19/04/2022	Ahmet YILMAZ 1990 Balıkesir T.C.	Nurullah YILDIRIM
163.	20681/22	Danışmaz / Türkiye	19/04/2022	Hüseyin DANIŞMAZ 1976 Samsun T.C.	Ekrem KAYA
164.	21157/22	Eğilmez / Türkiye	18/04/2022	Selim Şakir EĞİLMEZ 1975 İstanbul T.C.	Erdem ALP

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

165.	21581/22	Ayan / Türkiye	18/04/2022	Özer AYAN 1978 Trabzon T.C.	Yavuz YILDIZ
166.	21587/22	Ertaş / Türkiye	18/04/2022	Nurefşan ERTAŞ 1995 İstanbul T.C.	Erdem ALP
167.	21796/22	Ergat / Türkiye	30/04/2022	Maksut ERGAT 1974 İzmir T.C.	Eyyüp SAĞIR
168.	22923/22	Güleç / Türkiye	25/04/2022	Mehmet GÜLEÇ 1987 Hatay T.C.	Bülent AKBAY
169.	22927/22	Akış / Türkiye	22/04/2022	İbrahim Ethem AKIŞ 1979 İzmir T.C.	Hafize BENLİ
170.	23228/22	Karamustafaoğlu / Türkiye	21/04/2022	Murat KARAMUSTAFAOĞLU 1986 Trabzon T.C.	Veysel MALKOÇ
171.	24294/22	Yılmaz / Türkiye	20/04/2022	Salih YILMAZ 1969 Düzce T.C.	Özgür METİN
172.	24960/22	Sağlam / Türkiye	09/05/2022	Mustafa SAĞLAM 1983 Elazığ T.C.	Mehmet Sıddık KARAGÖZ
173.	25870/22	Koç / Türkiye	22/04/2022	Yaşar KOÇ 1974 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
174.	25883/22	Karaman / Türkiye	22/04/2022	Mustafa KARAMAN 1975 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
175.	25889/22	Erdoğan / Türkiye	22/04/2022	Aysun ERDOĞAN 1978 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

176.	26334/22	Yavuz / Türkiye	22/04/2022	Zeynep YAVUZ 1989 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
177.	26341/22	Özcan / Türkiye	22/04/2022	Naci ÖZCAN 1974 İstanbul T.C.	Dilara YILMAZ
178.	27235/22	Çam / Türkiye	25/05/2022	Muhammet ÇAM 1988 Kahramanmaraş T.C.	Safiyye SABUNCU KARAKURT
179.	27363/22	Dinç / Türkiye	27/05/2022	Ali Orhan DİNÇ 1966 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
180.	28038/22	Bilgin / Türkiye	06/06/2022	İbrahim BİLGİN 1994 Ankara T.C.	Zeynep Büşra (YAVUZ) BİLGİN
181.	29639/22	Temel / Türkiye	26/05/2022	Muhammed Zeki TEMEL 1978 Hessen T.C.	Fatih TOPAL
182.	30735/22	Gümüş / Türkiye	01/06/2022	Ercan GÜMÜŞ 1974 Elazığ T.C.	Lale KULA ÇELİK
183.	31405/22	Yazğan / Türkiye	20/06/2022	Mehmet YAZĞAN 1977 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
184.	31895/22	Öztopuz / Türkiye	24/06/2022	Hakan ÖZTOPUZ 1974 Sinop T.C.	Uğur ALTUN
185.	33022/22	Doğan / Türkiye	28/06/2022	Muhammed DOĞAN 1980 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
186.	33639/22	Çetin / Türkiye	28/06/2022	Sinan ÇETİN 1974 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

187.	33993/22	Aslan / Türkiye	28/06/2022	Mehmet ASLAN 1984 Şanlıurfa T.C.	Hatice ÖZ
188.	35582/22	Can / Türkiye	06/07/2022	Şükrü CAN 1971 İstanbul T.C.	Büşra Nur KALE EKİNCİ
189.	37255/22	Tosuner / Türkiye	03/06/2022	Ebru TOSUNER 1988 Kayseri T.C.	Ömer DELİGEZER
190.	37272/22	Çavga / Türkiye	28/06/2022	Semiha ÇAVGA 1989 Samsun T.C.	Zeliha DERVİŞOĞLU
191.	37728/22	Aksoy / Türkiye	25/07/2022	Emre AKSOY 1979 Ankara T.C.	Bülent Teoman ÖZKAN
192.	37772/22	Poyraz / Türkiye	19/07/2022	Mustafa POYRAZ 1971 Manisa T.C.	Çağrı Seyfettin GÖKDEMİR
193.	38286/22	Oran / Türkiye	08/07/2022	Ökkeş ORAN 1988 Osmaniye T.C.	Kadir ÖZTÜRK
194.	39114/22	Aslan / Türkiye	22/07/2022	Emine Nur ASLAN 1992 T.C.	Tahir EREN
195.	39518/22	Koç / Türkiye	26/07/2022	Ali KOÇ 1979 Bursa T.C.	Tufan YILMAZ
196.	40675/22	Bulut / Türkiye	25/07/2022	Cafer BULUT 1972 Kahramanmaraş T.C.	Fatma YILMAZ
197.	40707/22	Yiğit / Türkiye	25/07/2022	İbrahim YİĞİT 1978 Çorum T.C.	Serdar BALIK

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

198.	41233/22	Aydın / Türkiye	05/08/2022	Selim AYDIN 1973 Aksaray T.C.	Susam MERDAN
199.	41563/22	Topuz / Türkiye	09/08/2022	Ayşegül TOPUZ 1990 T.C.	Tarık AVŞAR
200.	41605/22	Obuz / Türkiye	05/08/2022	Yunus Emre OBUZ 1992 Çanakkale T.C.	Murat YILMAZ
201.	41735/22	İslamoğlu / Türkiye	09/08/2022	Abdullah İSLAMOĞLU 1982 Denizli T.C.	Tarık AVŞAR
202.	42917/22	Doğan / Türkiye	12/08/2022	Melek DOĞAN 1977 Mersin T.C.	Erşan CANSEVEN
203.	43181/22	Ülger / Türkiye	12/08/2022	Fatih ÜLGER 1984 Kahramanmaraş T.C.	Fatma YILMAZ
204.	43749/22	Seba / Türkiye	31/08/2022	Rıdvan SEBA 1993 İstanbul T.C.	Yavuz KOLBOYU
205.	43777/22	Karaca / Türkiye	31/08/2022	Kemal KARACA 1974 Artvin T.C.	Safiye YILMAZ
206.	43886/22	Delice / Türkiye	29/08/2022	Ali DELİCE 1972 İstanbul T.C.	Coşkun KARADENİZ
207.	44753/22	Korkmaz / Türkiye	05/09/2022	Esmâ KORKMAZ 1983 Böğen T.C.	İlyas KORKMAZ
208.	44934/22	Akyüz / Türkiye	08/09/2022	Erol AKYÜZ 1981 Diyarbakır T.C.	Hamdullah ACAR

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

209.	45699/22	Dönmez / Türkiye	21/09/2022	Numan DÖNMEZ 1974 Adana T.C.	Ali KIZILTEPE
210.	45912/22	Çetin / Türkiye	23/09/2022	Süleyman ÇETİN 1988 Bilecik T.C.	Nurullah YILDIRIM
211.	46483/22	Altay / Türkiye	22/09/2022	Ali ALTAY 1979 Bilecik T.C.	Nurullah YILDIRIM
212.	47426/22	Aktamış / Türkiye	30/09/2022	Mehmet Akif AKTAMIŞ 1969 Adana T.C.	Mustafa Burak AKTAMIŞ
213.	47895/22	Yılmaz / Türkiye	28/09/2022	Nihat YILMAZ 1973 Bolu T.C.	Fatma ÖZTÜRK
214.	48075/22	Erdoğan / Türkiye	29/09/2022	Murat ERDOĞMUŞ 1973 Bursa T.C.	Ahmet Can DEMİRCİ
215.	48831/22	Arslan / Türkiye	05/10/2022	Yasemin ARSLAN 1989 Antalya T.C.	Muhammet DEMİREL
216.	49106/22	Yağız / Türkiye	07/10/2022	Reha YAĞIZ 1986 Pliening T.C.	Ali YILDIZ
217.	49269/22	Serter / Türkiye	14/10/2022	Bilal SERTER 1981 Niğde T.C.	Özcan AKINCI
218.	49300/22	Karakulah / Türkiye	14/10/2022	Cafer KARAKULAH 1971 Kayseri T.C.	Özcan AKINCI
219.	49547/22	Akar / Türkiye	15/08/2022	Fatih AKAR 1979 İstanbul T.C.	Emre AKARYILDIZ

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

220.	50309/22	Gürpınar / Türkiye	19/10/2022	Yakup GÜRPINAR 1983 Edirne T.C.	Burhan DEMİRCİ
221.	50314/22	İnci / Türkiye	19/10/2022	İbrahim İNCİ 1973 İstanbul T.C.	Elmas YUNUS
222.	51110/22	Özmen / Türkiye	24/10/2022	Münevver ÖZMEN 1979 Antalya T.C.	Zaliha VARLI
223.	51552/22	Akar / Türkiye	18/10/2022	Mustafa AKAR 1971 Erzincan T.C.	Uzun MEHMET BURAK
224.	52302/22	Aslan / Türkiye	02/11/2022	Alaattin ASLAN 1983 Antalya T.C.	Zaliha VARLI
225.	52528/22	Artun / Türkiye	12/10/2022	Ramazan ARTUN 1973 Kocaeli T.C.	Murat YILMAZ
226.	54095/22	Özdemir / Türkiye	16/11/2022	Özdemir ÖZDEMİR 1983 T.C.	Tarık AVŞAR
227.	54679/22	Demircioğlu / Türkiye	19/11/2022	Elif DEMİRCİOĞLU 1988 Kastamonu T.C.	Esra ACAR
228.	54816/22	Yüzden / Türkiye	16/11/2022	Yusuf YÜZDEN 1982 Bursa T.C.	Adem DÜZGÜN
229.	54961/22	Turan / Türkiye	17/11/2022	Hüseyin Alptuğ TURAN 1982 Trabzon T.C.	
230.	55590/22	Arslan / Türkiye	30/11/2022	Hüseyin ARSLAN 1970 Denizli T.C.	Emin Bahadır ARSLAN

DEMİRHAN VE DİĞERLERİ / TÜRKİYE KARARI

231.	195/23	Yılmaz / Türkiye	13/12/2022	Ömür Zehra YILMAZ 1987 Malatya T.C.	İrfan YILMAZ
232.	2452/23	Güneş / Türkiye	29/12/2022	Ahmet Yaşar GÜNEŞ 1977 Bilecik T.C.	Nurullah YILDIRIM
233.	3200/23	Güder / Türkiye	29/12/2022	İcra GÜDER 1974 Sakarya T.C.	Bekir DÖNMEZ
234.	5169/23	Kızılateş / Türkiye	30/12/2022	Cumhur KIZILATEŞ 1974 Antalya T.C.	Süeda KADIOĞLU
235.	8453/23	Danışmaz / Türkiye	01/02/2023	Ramazan DANIŞMAZ 1972 Samsun T.C.	İnan UZUN
236.	8956/23	Gülseven / Türkiye	08/02/2023	Fatih GÜLSEVEN 1979 Denizli T.C.	Hayrettin ARABACI
237.	12625/23	Uslu / Türkiye	10/02/2023	Hasan USLU 1976 Ankara T.C.	Hasan TOK
238.	13515/23	Keyik / Türkiye	09/03/2023	Ali İhsan KEYİK 1957 Denizli T.C.	Tarık AVŞAR
239.	21046/23	Gedikci / Türkiye	10/05/2023	Süleyman GEDİKCİ 1976 Konya T.C.	Burhan DEMİRCİ